



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 9/2026
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене - адвоката Александра Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.841/21 од 03.06.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.693/25 од 21.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 11. фебруара 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Александра Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.841/21 од 03.06.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.693/25 од 21.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.841/21 од 03.06.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што је јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године не изврши ново кривично дело.

Ставом II исте пресуде, на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, према окривљеној је одбијена оптужба да је извршила кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ.

На основу члана 264. ЗКП, окривљена је ослобођена плаћања трошкова кривичног поступка и паушала и оређено да ови трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.693/25 од 21.10.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљене АА - адвоката Александра Ковачевића, а пресуда Другог основног суда у Београду К бр.841/21 од 03.06.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Александар Ковачевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 9) и 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, повреду члана 431. став 1. и 2. ЗКП и члана 445. став 4. ЗКП, те члана 395. ЗКП, као и члана 29. став 1. и 2. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да у смислу члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа Врховног суда, те да се у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се одлаже, односно прекида извршење правноснажне пресуде у односу на окривљену.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим (другостепеним) судом.

У конкретном случају, бранилац окривљене, као разлог за подношење захтева, истиче битну повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, међутим, у образложењу захтева не наводи на ком незаконитом доказу се нижестепене пресуде заснивају, већ с тим у вези истиче да је одбрана дана 08.12.2021. године суду доставила поднесак у коме су изнете примедбе на налаз и мишљење вештака Радосава Свичевића и да је овим поднеском предложена допуна вештачења, који предлог је суд одбио уз образложење да чињенично стање довољно расветљено, те да би извођење ових доказа водило одуговлачењу поступка, којим наводима у суштини указује на повреду члана 395. ЗКП. На исту повреду закона бранилац указује и истицањем да првостепени суд није донео одлуку поводом предлога одбране за суочење сведока ББ и ВВ, а с тим у вези наводи и да првостепени суд у својој одлуци није навео да је ценио исказ сведока ВВ, те да је, са друге стране, био у обавези да цени исказ сведока ББ и да је пропуштањем оцене исказа ових сведока првостепени суд пропустио да на несумњив

начин утврди да ли је окривљена критичном приликом била у правној заблуди, а којим наводима у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно повреду члана 440 ЗКП.

Како наведене повреде, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

У образложењу захтева бранилац истиче и битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 1, тачка 1) и 9) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим не наводи у чему се ове повреде закона конкретно састоје, па је Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, које налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Како Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледају повреде закона на које се захтевом за заштиту законитости указује, то је захтев браниоца окривљене у овом делу одбачен, јер нема законом прописан садржај.

Најзад, бранилац поднетим захтевом указује и на битне поведе одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и с тим у вези истиче да је изрека правноснажне пресуде неразумљива, те да су у првостепеној пресуди изнети неразумљиви противречни разлози о одлучним чињеницама, затим на повреду члана 440. ЗКП указивањем да чињенично стање у конкретном случају није потпуно и поуздано утврђено, је нису поуздано утврђене околности о намери окривљене да изврши предметно кривично дело, затим на повреду члана 29. став 1. и 2. ЗКП, те на повреду одредаба члана 445. став 4. у вези члана 431. ЗКП која је према наводима захтева учињена у другостепеном поступку. Како наведене повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић